

(המשך מעמוד 25)

גדולי העיתונים בעולם הקדישו לידי עות אלה את עמודיהן הראשיים. בעיתורי נות הישראלית נערכה חגיגה סביב ההכרזת חשה של קאדומי, ואנשי ארץ-ישראל השלמה מילאו את כלי-התיקשורת במאמרי שימחה. היו שסברו כי הנה הוכח סופית שאנשי המועצה הם כסילים או שקרנים. הכחשתו של קאדומי לא הפתיעה כלל. כי קאדומי הוא כעת ראש האפוזיציה הפרו-סובייטית באש"ף, הוא לוחם במגרי מתי-הרוב, שאותה מייצגים האישים שקיי מו את המגעים עם המועצה הישראלית. קאדומי נאחו בהודעה המסולפת כדי להניחית מכה על יריביו. הוא הקפיד להכיר חיש רק את הסילופים, אך בצורה שעורררה את הרושם כאילו הוא מבחיש את עצם קיום המגעים (העולם הזה 2053).

בעיקבותיו הלך האיש שלו בפריס, פוגי קציונר נמוך-דרגה וחסר-חשיבות בשם עזר-אלידין כאלאק, שלא שותף במגעים. כנא לאק, הידוע כמקורב לחזית-הסירוב, הכריז כי אינו יודע על שום מגעים — הורדעה נכונה, שאינה אומרת דבר.

לא עוד אלמוני. בשעות שלאחר-מכן זיממו קווי-הטלפון בין תל-אביב, פריס וביירות. האנשים הקובעים בביירות אישרו את ההודעה המקורית שחזרה בפריס, קבעו כי קאדומי הכחיש רק את הסילופים, והבטיחו כי תימצא דרך לפירסום הודעה שתתן גושפנה רשמית לאישים שגיי הלו את המגעים בפריס.

הכרזתו של אברמאון באה למחרת היום. נאמר בה, כי פתח, "אינה מתנגדת" ל"קיום מגעים עם גוף ישראלי הדוגל ב"שלום חוזי בין ישראל והערבים, בהקמת מדינה לאומית ריבונית לעם הפלסטיני, ובשיבת הפלסטינים לארץ-מולדתם.

והי הודעה רבת-משמעות, מכמה וכמה בחינות חשובות:

● היא לא באה אדם הפעם מפי אישיות אלומונית, אלא מפי אדם משולש הגדולים של אש"ף ופתח, והוא בכיר בכמה דרי גות מעל לקאדומי, כאלאק הוא לעומתו אבט.

● ההודעה נמסרה בארץ ערבית (בחי ריין), ופורסמה בעיתון ערבי בביירות.

● זוהי על כן ההצהרה הסמכותית והחשור בה ביותר שניתנה עד כה בזכות המגעים של אש"ף עם המועצה הישראלית.

● מדינה לצד ישראל. גם נוסח ההודעה חשוב ביותר:

● מאחר שבאה יממה אחת בלבד אחי רי הודעתו של קאדומי, ואומרת את ההיפך, ש בה למעשה הכחשה-שלהכחשה. היא מאשרת בעקיפין שהמגעים היו, ושהם קוימו על דעת הצמרת העליונה ביותר של אש"ף.

● הנוסח, "אין התנגדות" נותן, למעשה, גושפנה מלאה למגעים לא רק בעבר, אלא גם בעתיד.

● בהודעת פריס דובר על "עקרונות השלום המשתמעים מן המינשר של המורעצה הישראלית... היכול לשמש בסיס נאות לפיתרון הסיכסוך..." מכאן נבעו פרשנויות פרובוקטיביות, כאילו אישר אש"ף את ה"סניף הציוני שבמינשר. אברמאון פירט מהם העקרונות של המינשר המתקבלים עליידי אש"ף: שלום חוזי, מדינה פלסיטית ושיבה לארץ.

● "שלום חוזי" מהווה, כמובן, הכרה בישי ראל.

● משום כך מהווה ההודעה צעד גדול קדימה, והיא עולה בחשיבותה אף על ההודעה המשותפת מפריס. שגרמה לסנסציה ישראלית ועולמית.

● אישור מוקא-הירי. ואכן, שום מומחה רציני, מחוץ לישראל, לא פיקפק עוד ב"חשיבותן ובמשמעותן של "פגישות פריס". בין השאר:

● פירסם לה מונד ביום ב' השבוע מאמר גדול על פגישות אלה. הכתבה הווינה במייוחד מידי המיורחן הישראלי אמי גון קפליוק, שהודה עתה בפריס, והופסת שלושה טורים בעמוד השני.

● בגיליון השבועון הקאהירי רוו אלי יוסף מהד3 בינואר, למחרת המסיבה בתל-אביב, פירסם אחד העורכים, אחמד חמי רוש, מאמר שבו תיאר בהרחבה את "פגישות פריס", תוך איזכור ותיאור המשחתים פים הישראליים. המרוש, שלא יכול היה לכתוב מאמר זה בלי אישורו של אנוואר אל-סאדאת, בירך את אש"ף על קיום ה"מגעים", ותבע מיאטר עראפאת להמשיך ב"דרך זו.

מנהיג-נשאר בגין ומנהיג-הולך לנראי

רמזואים לוותיקים

רסנטיות או חוגים של יוצאי-ארצות מסייגות. בהיעדר חילוקי-דעות רעיוניים, הורפכת ההתמודדות לאישית טהורה. כשמוקי-דיי-הכוח הם בעיקר הסניפים הגדולים.

מנהיגותו של מנחם בגין, הבטוח עתה בעצמו כשם שלא היה אף פעם, היא בלתי מעורערת. באותה מידה אין עוד ספק שאלוף (מיל.) עזר וייצמן תפס לעצמו את המקום השני בהירארכיה, למרות עמדותיו האופוזיציוניות לכאורה.

הפנים החדשות שיעלו על במת חרות, אחרי הבחירות שיערכו במרכז, יהיו, ככל הנראה, אלה של הפרופסורים יוסף רום וראובן ירון, של תת-אלוף (מיל.) מוטקה ציפורי, של דובר המפלגה אליהו כ"ץ אלישר, של מיכאל דיסקל, ראש ענף ה"ארגון במפלגה, ושל נציג הצעירים, עז"ר רוני מילוא.

עתה, משהסתיימה הוועידה, החלה ה"מרפקיאדה, כפי שמכונה מילחמת הדחיפות בתור אל הצמרת. כיוון שהפעם נדמה לאנשי שירות שהשלל האלקטוראלי שיפול ב"חלקם יהיה גדול מכל פעם בעבר, רק טב"ע"י הוא שהדחיפות הן הזקות יותר.

הפגנות

שכר החוצפה להפגין

התושבים נאספו למחות

נגד מיפגע אקדומי

ומישמרת כפריסבא

עשתה כהם שכמים

הפגנה-ברישיין של תושבי שכונת נווה-רסקו ברעננה הפכה, תוך דקות ספורות, לשדה-קרב שבו הפגינה המישמרת אלימות של-אל-צורך, תוך ביצוע מעצרים גמוחכים, שהדהים עדיין מסעירים את אלף תושבי השכונה.

מוה תקופה ארוכה דורשים התושבים את שיפור השירותים המינימליים בשכור. בתם, בין השאר הם תובעים סלילת כביש, ובניית מידרכות ברחובות השכונה החוליים, תוספת מיקלטים לשעת-הירום, שיפור שירותי התחבורה לשכונה, תוספת

עצורה אחוואז

הצענות-מגוננות באבו-כביר

ושיפור התאורה הלקויה, סידור קווי-טלפון (בשכונה כולה רק חמישה טלפונים פרטיים), בניית גן-ילדים חילוני והפעלת מועדונים ומרכז-הילתי.

תביעות אלה ואחרות מהוות נושא ל"התכתבות ולמגעים ממושכים, מזה זמן רב, בין ועדה-הפעולה של השכונה לבין מישר-המשלה וראש-המועצה-המקומית בנימיין וולפוביץ. אולם בעיות אלה עדיין לא זכו בטיפול הולם, והשכונה, שבעיבורי רעננה, מוונחת כפי שהיתה.

"רופקים אותנו סופית!" כאשר נודע לתושבים, באחרונה, כי בשכונתם עומד לקום מפעל לייצור מוצרי-גומי, קמה בה התנגדות חריפה למיפגע האקו-לוגי הצפוי. "לא מספיק שהשכונה מוונחת לגמרי, למכשיו עוד הולכים לדפוק אותנו סופית," אומר חבר-הוועד, שמואל כהן. ועדה-הפעולה של השכונה ביקש — וקיבל — אישור לקיים אסיפת-מחאה ברחבת ה"מועצה-המקומית.

(המשך בעמוד 32)

אשכבה למישפחה. גם החלטה שגוי עדה להגביר את הדמוקרטיה בתוך המיפגעה נערכה לפני שנתיים בחברון, התקבלה החיטה שמרכז המיפלגה הוא שיבחר את מועמדיה למסודות החוק. בניגוד לוועדות המינויים שהיו קיימות בעבר, הפעם, נוס"פה להחלטה זו פיסקה שהמרכז יבחר את המועמדים, "באורח ישר, אישי וחשאי", החלטה שהיא מהפכנית בחרות.

איך ייעשה הדבר? לשם כך נבחרה ועדה שהיה עליה לנסח את הפרטים ה"טכניים, שיבטיחו בחירות דמוקרטיות, אך גם מינויים של אישים שאין להם גב ב"סניפים.

אולם מה שאיפין יותר מכל את ועי"דתה האחרונה של חרות היתה העובדה שזאת היתה הוועידה הראשונה מאז קום המדינה, בה הסתמן תהליך ברור של חי"לוף משמרות בתנועה. הוועידה היתה למע"י

מיפלגות

המרפקיאדה

שיאו שז תהליך

חילוף המישמרות

מפתמו בתנועת החרות

"דווקא המיפלגה המוגדרת בפי יריבוי תיה כאיום לדמוקרטיה, היא המיפלגה ה"יחידה בישראל המקפידה למלא את הכלל הדמוקרטי של קיום ועידה אחת לשנתיים," טענו השבוע בסימק עסקני תנועת החרות, כשסיימו את ועידתם.

באורח מיקרי תוכנה הוועידה התחלת חודש ינואר, מבלי ידיעה מראש כי הבחתי רות תוקדמנה. בדיעבד היא סימנה את פתיחת ההתמודדות הבינימפלגתית במע"רכת הבחירות.

למרות שעיקרה של הוועידה היה במי שור הפרסונאלי, לא יכלו משקיפים חדיי עין להתעלם גם מאי-אלו ניואנסים במי שור האידיאולוגי, אשר העירו כי משהו משתנה גם במיפלגה דוגמאחית והומוגנית מבחינה אידיאולוגית כמו תנועת החרות. כך, למשל, יכלו להצביע על כמה התיבטאויות של מנהיג חרות, מנחם בגין, ב"נאום הפרוגרמתי שלו בוועידה. המעידות אולי על התפתחות בכיוון של גמישות פוליטית גם אצלו. "אם טען בגין בנאומו שגבולה של ישראל ייקבע, בתוך סיני"ועל רמת-הגולן, מבלי לטעון לרצף טרי-טוריאלי — הרי שנוכחותו לפשרה כבר אינה רחוקה כל-כך מזו של מפ"ם," טענו כמה מהמשקיפים. למעשה, בתפיסתו ה"בסיסית של התנגדות לווייתור על שטחי יהודה ושומרון וסירוב להכרה בכל ישות פלסטינית, לא חלה הבחין כל תמורה.

המשקיפים נטו לחפש נבונות ולמצוא פתיחות בהחלטותיה של הוועידה. הבניטחון של אנשי המיפלגה ביכולתם לנצח הפעם בבחירות את המערך, הוא שאיפשר להם לקבל כמה החלטות שבבעבר נראו בלתי מתקבלות על הדעת בחרות.

כך, למשל, התקבלה הצעה שחרות, תשי קול בכוכב-ראש את שינוי שיטת-הבחתי רות. בקרב אנשי חרות, שהתנגדו בעבר לכל הצעה לשינוי שיטת הבחירות, משום שראו בה ניסיון שנועד להצניח את שיל"טון מפא"י, מנשבות עתה רוחות חדישות. גברה אמונתם שבבחירות יחסיית-אור ריות הם עשויים לגבור על מועמדי ה"עבודה, "שפיירו לא וכל לגבור בתל"אביב על משה ארנס, הם אומרים, "ולמשה ברעם אין כל סיכוי לגבור על חיים קורפו בירושלים."

585 חברי המרכז החדשים שנבחרו ב"וועידה, שיבחרו את מנהיגיה החדשים של התנועה, מייצגים מוקדי-כוח מסוג שאינו קיים בשום מיפלגה. בחרות אין סיעות אי-דיאלוגיות. אין גם כימעט קבוצות אינטי

שה אשכבה למישפחה הלוחמת של האצ"ל. ההפתעה הגדולה ביותר היתה הודעתו של ח"כ חיים לנדאו, מי שנחשב כמיספר שניים למנחם בגין, על פרישתו מהרשימה לכנסת הבאה. היו שטענו כי צעד זה של לנדאו לא היה אל טכסים שנכשל. הוא קיווה, אולי, שיפצירו בו להישאר. כי שהדבר לא נעשה, נפל במלכודת שטמן לעצמו.

בכך יצטרף לנדאו לכמה אישים בולטים בחרות, יוצאי המישפחה הלוחמת של ה"אצ"ל, שלא יופיעו עוד ברשימה: הד"ר יוחנן באדר, בן-ציון קשת ויוסף קרמרמן. מי שהיה האיש החזק של המיפלגה ואיש הכספים שלה, שאיבד את מרכז הכוח שלו בגניף תל-אביב לטובת פרופסור משה ארנס.

2054